A polgármester szándékosan hallgatott az 1,3 milliárdról

Vektorok és eredők

Az üzleti világban mindenki tudja, amíg egy tranzakcióért fel nem veszi a pénzt, jobb nem beszélni róla. Biztos, ami biztos. Valahogy így működik ez egy város életében is. A tegnapi sajtótájékoztatón Básthy Gábor alpolgármester éppen a Tisza Szálló béli üzleti bukásukra figyelmeztetett, amikor is kiszivárgott, a város milyen alkudozásban állt az épületért. El is vitték az orruk elől azzal, hogy egy-két milliót rátgértek élelmesebb vállalkozók. Tanultak belőle, most azt sem mondják, amit nemcsak hogy lehetne, de kellene is.

Kiderült, az ÁPV Rt. és a város jogügyletét katalizáló cég, a Vektor Bróker már február 28-án a „zsebében tudhatta" azt az 1,3 milliárd forintot, ami Szeged városáé. Na már most, ha egyszer lezárult az ügy első és nagyobbik része, minek a további titkolózás? Másnap, február 29-én ugyanis a közgyűlésben nemcsak joga, de szigorú kötelezettsége is lett volna a polgármesternek elmondani, „kapott" a város 1,3 milliárdot, ami már holtbiztosan a költségvetésé. De nem tette, mert akkor egészen más irányt vehetett volna a városi költségvetés vitája. (Ha egyáltalán tudott az ügylet állásáról, szerdai lapunkban ugyanis még azt nyilatkozta Szalay István, hogy nem ismerte az egyezséget, mert arról még őt sem tájékoztatta az alpolgármester.)

Az már csak a hab a tortán, hogy információk szerint még 27-én megszületett a frakciókban a politikai megállapodás: ráeresztik a „fűnyírót" az oktatásra. Az összes többi csak színjáték volt, de ebbe a képbe sehogyan sem illett volna bele a „talált" pénz. Még előfordulhatott volna, hogy a közgyűlés másképpen dönt, mint ahogyan a színfalak mögött megállapodtak. Az pedig alaposan összezavarta volna a súgókat, s ki tudja, mi lett volna az előadásból.

Érthetetlen az is, vajon miért a Vektor kezeli mind a mai napig Szeged város pénzét. Ha egyszer az önkormányzat javára kamatozik napi 1 milliót, az akkor is jár, ha a város vigyáz rá. Tegnap mindössze annyit hallhattunk, sokba kerül ekkora összeg átutalása. Egyszer azonban meg kell tenni. Mi mást szeretnének ugyanis csinálni vele?

R. G.

● *Sajtótájékoztató a városházán*

„Vesszőfutás a jutalmunk"

A Délmagyarországot, a város polgárságának kérdéseit megfogalmazó lapot bírálta (ismét) *Szalay István* polgármester azon a tegnapi sajtótájékozatón, melynek az ÁPV Rt. és a szegedi önkormányzat közötti, a belterületi földek megváltásához kötődő tárgyalás volt a témája. Pedig a nyilvánosság határait és az információéhséget jelezte, hogy – az újságírókon kívül – 12 önkormányzati képviselő is ezen a sajtótájékoztatón gyűjtött adatokat és érveket arról az ügyletről, melyről dönteni lenne joga. A polgármesteren és *Básthy Gábor* alpolgármesteren kívül *Lovas Péter*, a Vektor Pénzügyi és Befektetési Tanácsadó Rt. igazgatója egy órán át állta az újságírók és a képviselők kérdésözönét.

Az asztalfőn a tájékoztatók: Lovas Péter, a Vektor bróker cég igazgatója, Szalay István polgármester és Básthy Gábor alpolgármester. (Fotó: Nagy László)

Holt, pontosabban *látens vagyon mobilizálására kértek föl a Vektor*-t – mondta a polgármester. Ilyen ügylet végiggörgetésére *alkalmatlan a „nagy tehetetlenségi nyomatékkal rendelkező" közgyűlés,* de még egy bizottság is. A szervezeti és működési szabályzat erről vagy ehhez hasonló ügyről nem rendelkezik határozottan, ezért „legjobb tudásunk és lelkiismeretünk szerint kell a város érdekeit képviselni". A polgármester számít a közgyűlés reális helyzetmegítélésére, s hogy utólag jóváhagyja, ahogy vezetői a város vagyonával „sáfárkodtak".

A szegedi belterületi földeket használó, államiból gazdasági társasággá alakult 3 „legzsírosabb" cég (az OTP, a Matáv és a Pick) után járó milliókról peren kívüli egyezség született: mivel az ÁPV Rt. részvényekben kiadni nem tudta, *1,3 milliárd forint készpénzt „szerzett" Szegednek a brókercég.* A követelés másik felének, 188 millió forintnak jogosságát elismerte az állam privatizációs szervezete. Tehát – hangsúlyozta a polgármester – *amit peren kívüli egyezséggel nem kap meg a város, arról a követelésről sem mond le,* behajtását bíróság elé viszi.

„Ez az ügy nem kerüli el a közgyűlést" – fogalmazott a polgármester. Az összeg sorsáról a pénzmaradványokkal együtt, de mint egyszeri és rendkívüli bevételről dönt. A pénz megszerzése nem zárult le, ezért a végleges összeg nagysága: ismeretlen. *„Az idei költségvetés tárgyalását nagy mértékben befolyásolta volna, méghozzá olyan irányba, amelybe én nem óhajtottam"* – ismerte el a tudatos elhallgatás tényét a polgármester. Szerinte „ez a pénz nem arra való, hogy a működésre költsük." Szegednek 15-20 éven belül egyszer adódik ilyen lehetősége, vagyis hogy hozzájut egy nagyobb összeghez, ezért „külön közgyűlésen" kell dönteni a felhasználásáról, nem pedig apródonként, a város működésére fordítva 2-3 év alatt felélni.

A Vektor nevű bróker cég kiválasztása helyes és jó döntésnek bizonyult – állította a polgármester. E társaság jelenleg 67 önkormányzattal áll kapcsolatban. *Az összes önkormányzat követelésének 75-80 százalékát képviseli a cég* – tudtuk meg a sajtótájékozatón. A munkadíjról, a „sikerdíjas szerződés" záradékáról egyik fél sem nyilatkozott. A Vektor bróker cég által göngyölített ügyek 250 államiból „társaságivá" lett céghez, egy-egy cég esetében akár 4-5 önkormányzathoz kötődnek. *„Egy-egy önkormányzat gyenge szereplő az ÁPV Rt.-vel szemben", nem egyenlő felek, mikor összecsapnak, ezért kell az igényeket összefogó közvettítő* – magyarázta saját cégének szerepét az igazgató. *Történelmi helyzet volt: az egyiknek pénze, a másiknak igaza volt,* vagyis az ÁPV Rt.-nek volt pénze, mikor a Legfelsőbb Bíróság állásfoglalása értelmében érvényesíteni lehetett az önkormányzatok követeléseit. A bróker cég állítja: *az önkormányzatok közül eddig Szeged kapott legtöbb pénzt az államtól.*

„Megítélésem szerint nagyon jó dolgot csináltunk, mégis vesszőfutás a jutalmunk" – összegezte a történtekről alkotott véleményét a polgármester. Akinek alapállása: „a pénzszerzésért mindent meg kell tennie a vezetésnek, az elosztásban a teljes demokratikusságot kell érvényesíteni".

Újszászi Ilona

Érvényes-e a szerződés?

A szegedi önkormányzat és az ÁPV Rt. közötti ügylet nagy vihart kavart a városban. A vitás helyzetben felvetődött néhány pusztán jogi természetű kérdés. Azonban csak az erre adott válaszok tisztázhatják egyértelműen ezt a szövevényes ügyet.

Megkértük dr. Kaltenbach Jenőt, a JATE Állam- és Jogtudományi Kara Közigazgatási Jogi Tanszékének vezetőjét, segítsen világosabban látni abban, ki és mit írhatott alá, érvényes-e a szerződés, illetve milyen jogkövetkezmények várhatók.

Nos, a vitában a döntő pont az a bizonyos 50 milliós határ, mely fölött a szervezeti és működési szabályzat szerint csak közgyűlési jóváhagyással lehet érvényesen aláírni. Ezen felhatalmazásról eddig egyik nyilatkozatból sem értesültünk. „Ennek hiányában pedig a szerződés érvénytelen" – jelentette ki Kaltenbach Jenő. Az érvénytelen szerződés olyan, mintha meg sem kötötték volna. Vagyis: nincs. A főszabály szerint ennek alapján sem teljesíteni, nem követelni nem lehet.

Kérdés az is, hogy vajon az ÁPV Rt-nek, illetve – felhatalmazott – képviselőjének kellett-e tudnia arról, hogy a vele szerződő fél nincs a szükséges feltételek birtokában. Azaz, ő követelheti-e azt, amit a szerződés részére biztosított. Nos, az ÁPV-nek nem kell tudnia a szegedi önkormányzat vonatkozó, az szmsz-ben rögzített szabályairól. Ugyanakkor, ha a szerződés érvénytelen, követelést sem támaszthat ennek alapján. Helye van azonban a kártérítési keresetnek, mely során az önkormányzat tartozik a felmerült költségekkel, esetleges kárral.

– Mi a helyzet tehát akkor, ha a szerződés érvénytelen, elzárta-e magát a város a peres eljárás lehetősége elől? – tettük fel Kaltenbach Jenőnek a kérdést.

– Érvénytelen szerződés esetén természetesen lehet bíróság előtt érvényesíteni a követelést. Hiszen ebben az esetben nincs szerződés.

Magyarul: ott vagyunk, ahol a part szakad.

Arató László

● *Képviselők a sajtótájékoztatóról*

„Bizonyos szabályokat meg kell kerülni!" (?)

A szegedi önkormányzat és az ÁPV Rt. közötti, nagy port felvert jogügylet részleteiről tartott sajtótájékoztatóra nemcsak az újságírók, hanem a 43 önkormányzati képviselő is kapott meghívót. Az invitálást tizenketten el is fogadták, s megjelentek a tájékoztatón, hogy legalább ott értesüljenek a város és az ÁPV Rt. közötti megállapodás részleteiről. Közülük három városatyát kérdeztünk meg, mi a véleményük a problémáról, hogyan értékelik a fejleményeket.

Rákos Tibor (Fidesz): Korábban is foglalkoztam az üggyel, sőt, egy brókercéggel is tárgyaltam. Végül nem ők nyerték el az lebonyolítás jogát, de ettől függetlenül feltettem a kérdést a sajtótájékoztatón: mi alapján jelölték ki a Vektort? Furcsának tartom, hogy a közgyűlések közötti munkájáról a polgármester kimerítő beszámolókat tart, azonban ezekről a tárgyalásokról egyáltalán nem értesített minket.

Katona Gyula (független): Minden képviselőtársamnak tudomása lehetett erről az ügyről. Persze, nem rendelkeztünk mindig naprakész információval, de nem is volt hírzárlat a tárgyalásokkal kapcsolatban. Természetesen a nyilvánosságot egy ilyen horderejű kérdésben tájékoztatni kell, azonban nem gondolom, hogy a polgármester, vagy az alpolgármester törvénysértést követett el. A költségvetés tárgyalásakor is tudtak már a képviselők erről az esetleges bevételről, azonban – talán feledékenységből – nem bonyolódtak bele. Mindesetre mint a csatornaügyi bizottság elnöke örülök, hogy ilyen tőkéhez jutott a város, s talán ebből a pénzből hitel nélkül lehet finanszírozni néhány nagyon fontos beruházást.

Gila Ferenc (MSZP): Bebizonyosodott, hogy ügyet csináltak ebből az üzletből. Tudomásul kell venni, s másképp nem működik a piac sem: bizonyos szabályokat meg kell kerülni azzal, hogy utólagos jóváhagyással zárják le az ügyet. A költségvetés tárgyalásakor még csak egy megajánlással rendelkeztünk, nem 100 százalékos üzlettel. Úgy vélem, jobb, hogy a laikus közvélemény nem tudott mindenről, s néhány hordószónok nem használhatta demagógiára ezt az ügyletet.

A. L.

● *Kommentárunk*

Demagógok, hordószónokok

„Úgy vélem, jobb, hogy a laikus közvélemény nem tudott mindenről, s néhány hordószónok nem használhatta demagógiára ezt az ügyletet" – nyilatkozta lapunknak Gila Ferenc szocialista városatya, hozzátéve azt is, hogy „...bizonyos szabályokat meg kell kerülni...", hogy létrejöhessen az üzlet.

Ami azt illeti, a közvélemény kizárására irányuló törekvések – amelyek keretében még a városi közhatalmat gyakorló, a költségvetésről szavazó közgyűlést, a választott képviselőket is megkímélték az avatatlanoknak nem járó információktól – kísértetiesen emlékeztetnek arra az időszakra, amikor a bős-nagymarosi vízlépcső ügye zajlott és Maróthy elvtárs igyekezett megóvni a közvéleményt attól, hogy belelásson a magasb kártyákba. Mert hiszen egyes hordószónokok akkor is Dunagate-ről beszéltek.

Hogy mire vezetett a „vízlépcsőd"-ügy, azt fölösleges ragozni. Mint ahogyan azt is ki kell jelentenünk: nem azzal van bajunk, hogy valaki pénzt szerez a városnak. Hanem a szabályok megkerülésével, a polgárok és választott képviselőik feje fölött és háta mögött zajló politizálással. És nem csak azért, mert ez az út a sokat emlegetett latin-amerikai, balkáni vagy a korrupciós botrányok előtti olasz modell felé viheti el az országot az európai metódusoktól. Hanem azért is, mert a közpénzekért felelős, választott tisztségviselők civilizált országban nem engedhetik meg maguknak, hogy machiavellista módon mások feje fölött és háta mögött dönthessenek.

Mindez nem csupán etikai kérdés, hanem nagyon is praktikus dilemma. Ha ugyanis egy vagy két esetben – tételezzük föl, hogy jó eredmény jegyében – néhányan áthághatnak szabályokat, ismét minden, nehezen megszerzett garanciát elvesztünk arra nézve, hogy e város – és az ország – polgárai ellenőrzést gyakorolhassanak az események fölött. És akkor vajon hány lépés kell még ahhoz, hogy visszajussunk oda, ahonnan jöttünk? Ahol – egy alkotmányos garanciák nélküli korban – a nevünkben, érdekünkben, de a fejünk fölött és a hátunk mögött döntöttek rólunk. Például egy Bős–Nagymaros fölépítéséről. Természetesen kizárva mindenféle demagógiának még a lehetőségét is.

csörög a WESTEL

Kedves Olvasóink! Közérdekű problémáikat, észrevételeiket, tapasztalataikat ezen a héten ügyeletes munkatársunkkal, Panek Józseffel oszthatják meg. Munkanapokon 8 és 10 óra között, vasárnap 14 órától 15 óráig várjuk hívásaikat a Csörög új, 06-20-432-663-as telefononszámán, immár a Pannon GSM jóvoltából. Felhívjuk figyelmüket arra, hogy Szegedről is valamennyi számot tárcsázni kell. Ha ötletük van a Fekete pont című rovatunk számára, kérjük, ugyanitt tudassák velünk. Elveszett tárgyakat kereső olvasóink olcsó hirdetésben tehetik közzé mondandójukat. Hirdetésfelvétel 7 és 19 óra között a Sajtóházban.

Garázdák. Dorozsmai telefonálónk többek nevében is arra panaszkodott, hogy éjszakánként garázdálkodók rugdossák az ajtókat és sorozatban verik be az ablakokat. A hívó szerint a rendőrségnek hiába szólnak. Kérdése: a garázdaság bűntette hivatalból üldözendő-e vagy sem?

Nyugalom. A Kárász utcai valutázók ügyében néhány napja telefonáló olvasónk jelzett vissza: a rendőrök akciója következtében se csütörtökön, se pénteken nem gyűltek össze a nepperek. Más hívónk szerint csak a háztömböt kerülik meg, ha jön a rendőr.

Bronx. Nincs nyugalom a felsővárosi lakótelepi kis boltokban, amelyek egyikéből K-né olvasónk azt panaszolta, hogy a rendőrség helyi jelenléte nélkül rendre fiatalok féltucatjai özönlenek be az egyszemélyes üzletbe, és a kezükből úgy kell kikapkodni az árut. Hívónk szerint emiatt több kis üzlet bezárni készül.

Köszönet. Nagy Imréné, a Hunyadi utcai óvoda vezetője az intézmény nevében is köszöni a mihálytelki Kapisztrán utcai Gáspár Bt.-nek az óvoda számára felajánlott szép fenyőasztalt, a körúti Hobbi Bt. barkácsboltnak pedig a házhoz szállítást.

Nőnap. Péntek Katalin Makkosházáról nem köszönte meg a gázműveknek és a Szetávnak, hogy nőnap alkalmából se gáz, se meleg víz nincs a lakásban.

Olcsóbb. Egy kiskereskedő vállalkozó azt tanácsolja a diákcsemege árával minap pórul járt hívónknak, hogy máshol kell a szalámit megvenni. Kereskedőnknél ugyanis sem 743-ba, sem 953-ba, hanem csak 690-be kerül.

Utazás. A 321-439-ről olvasónk amiatt háborodott fel, hogy Szalay István polgármester és Lehmann István, a megyei közgyűlés elnöke a pénzínséges időkben Amerikába utaznak az adófizetők pénzén. Hívónk kérdése: miért nem viszik a Komócsin Miskát is?

közéleti napló

HÉTFŐN

JOGSEGÉLYSZOLGÁLATI FOGADÓÓRÁT tart az MSZOSZ Csongrád Megyei Képviselete (Szeged, Eszperantó u. 3–5., I. em. 5.) 14-től 16 óráig. Dr. Hajdú István ad felvilágosítást a munkavállalók, munkanélküliek, pályakezdők és nyugdíjasok részére.

A SZOCIALISTA PÁRT IRODÁJÁN (Tisza L. krt. 2–4. I. em. 123-as szoba) dr. Bálint János ingyenes jogi tanácsadást tart az érdeklődőknek 15-16 óra között.

JOGSEGÉLYSZOLGÁLAT az SZDSZ Földváry u. 3. alatti irodájában, 16-tól 17 óráig. Tartja dr. Pesti Gábor.

Stefánia

A DÉLMAGYARORSZÁG ÚJSÁGÍRÓ EGYESÜLET KLUBJA

KLUBVEZETŐT KERES

A SAJTÓHÁZBAN MŰKÖDŐ KLUB PROGRAMJAINAK SZERVEZÉSÉRE!

Elsősorban ezen irányú gyakorlattal rendelkező egyéni vállalkozó jelentkezését várjuk, aki az eddigi hagyományokra építve

✔ szakmai beszélgetéseket
✔ kiállításokat
✔ irodalmi esteket
✔ koncerteket
✔ egyéni igény szerint a hétvégi rendezvényeket szervezné.

Az írásbeli pályázatokat a DM Újságíró Egyesület (6723 Szeged, Stefánia 10., Pf.: 153) címére várjuk, 1996. március 20-ig.